

(ט) **בְּגוֹן פָּנָה בַּר אֲבָהּ.** מפרש רש"י דנקט פפא בר אבא לפי שנתם בני אדם הוא שאלו לכל הבא מאיליו לישב עליה כי סתם ספסל עשוי לכך והוי כמתה מחמת מלאכה אבל פפא בר אבא שהוא משונה וכבד משאר בני אדם סתמא אין שאלו לו ולפי' ז"ל בגון פפא בר אבא אכולהו קאי מדקאמר בסמוך דל"ל אי לאו את הוה יתביין פורתא וקיימין משמע דאם היה נשבר היו חייבין ומיחו לפי ההסקנא דמשני דבהדי דקספן עלייהו אין צריך לפרש * דחייב אלא אחרון בלבד ומתוך כך פטר ארבעה בני אדם שיצאו על ספסל אחד של אלמנה ושצרוהו והר"ר עזריאל חייב לשלם ור"ת מפרש דנקט פפא בר אבא משום דקאמר במסקנא דכחו כגופו דמי ודוקא פפא בר אבא שהוא אדם כבד ומתוך כבדו מונען לעמוד אבל שאר בני אדם שאין כבידין כל כך ופון סמיכתן מעבד מלעמוד אינהו נמי פשעו שלא עמדו וכוון חייבין ולפי זה צריך לומר דרב פפא ענמו צא לתוך מה שהקשה וכו' ליכא: מאי

[illegible]